

1 . R O Č N Í K , 1 . Č Í S L O - Ú N O R 2 0 2 2

Klásek

SPŠPaS

Úvodník

Hola hej! První a už oficiální číslo našeho časopisu je tu! Znovu přicházíme s novinkami a zajímavostmi o zimním sportu, úžasnými anglickými články, epesními rozhovory, dechberoucími příběhy a s mraky dalších zajímavých věcí. Taky se podíváme na olympijské dění nejen v Pekingu, ale i ve škole.

Víme, že vám bere čas škola s učením a dalším učením, a právě proto jsme rádi, že jste si udělali čas na náš časopis. Pevně doufáme, že si ho oblíbíte a nezapomeňte... vždy můžete nějaké své poznatky, díla, nápady či otázky posílat na náš e-mail (casopis@spspas.cz).

za celou redakci Klásku

Johana Novotková a Nikola Junková

Zprávy ze školy aneb letem školou

Leden byl na naší škole olympijským měsícem – proběhla školní kola olympiád z češtiny, angličtiny a němčiny. Zde se krátce zmíníme pouze o vítězích. AJ – Václav Chripta (1. A, náš redaktor), NJ – Daniela Pušová (P4. A), ČJ – Nikola Junková (P3. A, naše šéfredaktorka). Vítězům gratulujeme a ostatní účastníky obdivujeme!

Mezi 23. a 29. lednem se lidé v krkonošském Strážném nestačili divit – na sjezdovkách se tam proháněli lyžaři a snowboardisté jedné nejmenované pardubické střední školy. 40 žáků a žákyň prvního a druhého ročníku maturitních oborů pod dohledem 5 pedagogů vyjelo do Strážného na lyžařský výcvik. I začátečníci za chvíli statečně brousili svahy, sněhu bylo habaděj, vítr příliš nedul, Krkonoš nám dopřál zimní pohádku. Vrátili jsme se bez úrazu, někdo s covidem, ale všichni šťastní, jak se lyžák pěkně povedl. Takže: **SKOL!**

V naší pekařské dílně proběhl v únoru pekařský kurz, jehož se účastnilo 5 lidí ze všech koutů republiky. Na kurz navázala zkouška profesní kvalifikace.

Tři dny ředitelského volna si mohli žáci i učitelé užít od 24. do 26. ledna. Všichni žáci je snad využili pro učení a učitelé pro opravování prověrek a přípravy vyučovacích hodin.

Zimní olympijské hry 2022

ZOH 2022 můžeme z hlediska českých barev popsat slovy zklamání nebo marnost. Bohužel vše dopadlo, jak dopadlo, a největší zklamání je z ledního hokeje, ke kterému můžeme říct jen: „Ehh, Pešán.“

Co se týče biatlonu, zde panuje taktéž velké zklamání, a to i přes to, že patříme mezi světové biatlonové velmoci. Kéž by se vrátily „zlaté časy Gabriely Soukalové“.

U dalších sportů se výhra neočekávala, ač bylo mnoho šancí a mnoho sportovců.

Avšak i přes mnoho neúspěchů máme legendární Martinu Sáblíkovou, která Česko reprezentuje už 20 let a ze ZOH přivezla již 7 medailí a je nejúspěšnější českou sportovkyní. Nelze ji komentovat jinak než slovy: „Martino, jsi legenda.“

Největším úspěchem letošních ZOH pro ČR je snowboardistka a lyžařka z jiného světa. Ester Ledecká nepřekvapila a veze si další zlato a k tomu i záběry z naprosto perfektního a dokonalého slalomu žen na snowboardu, kde jí žádná protivnice nesahala ani po kotníky. A protože je jedna z mála, kdo se dostal ve dvou sportech na ZOH, má respekt celého světa. Stačí jen dodat: Ester je bohyně snowboardu a lyží, což je úžasné.

Tomáš Machytka

VŠEMOŽNÉ ZIMNÍ SPORTY

Každý z nás už někdy zkoušel, dělá nebo sledoval nějaký zimní sport. Samozřejmě toto můžeme na sto procent říct o lidech, kteří žijí v místech, kde jsou zimní sporty umožňovány podnebnými a geografickými podmínkami. Určitě existuje jisté procento lidí na světě, kteří nikdy neviděli přírodní sníh.

Jsou to lidé žijící v tropech a subtropích. I tato místa a státy mají své výjimky a asi všichni jsme slyšeli o „kokosech na sněhu“, tedy o jamajském národním bobovém týmu, který reprezentoval Jamajku na zimních OH od roku 1988 ve čtyřbobu a později i ve dvojbobu.

Na zemi ovšem existuje nejspíš jediné místo v tropech, kde je možné dělat náročný zimní sport, jakým je lyžování nebo snowboarding, a tím je Dubaj ve Spojených arabských emirátech, kde je speciální krytá 400 m dlouhá černá sjezdovka se snowparkem a lanovkou plus dalších pět svahů, je zde otevřeno po celý rok a cena celodenního vstupného cca 1500 Kč zahrnuje i půjčení vybavení včetně oblečení.

Co se týče zimních sportů jako takových, je jich neskutečně velké množství druhů s různými disciplínami a modifikacemi, také vznikají nové a nové, jelikož po ledu a sněhu je možné pohybovat se všemi možnými způsoby a prostředky.

Po sněhu je možné pohybovat se různými způsoby rychle i pomalu, bezpečně i nebezpečně, s motorem i bez. Jedná-li se o rychlou

jízdu po sněhu, můžeme vyjmenovat naprostou většinu zimních sportů. Máme tu alpské lyžování, snowboarding, snowkiting - to je snowboardování s tažným drakem, skikros, snowboardkros, monoski a

další obdobné sporty, při nichž se pohybujeme po nějakých druzích „prkének“. Můžeme sem také zařadit zimní motorsporty, jako je jízda na sněžném skútru anebo ledová plochá dráha, což je zimní obdoba závodů motorek

na ploché dráze - všichni známe pardubický závod Zlatá přilba. Mezi pomalejší „sněžné sporty“ můžeme zařadit třeba skialpinismus, který, jak je známo, spočívá ve výstupu na nějaký vrchol mimo značené trasy a sjezdu zpět ve volné přírodě, či běh na lyžích (lidově „běžkování“) a dnes velmi populární biatlon. Pro ty, které nerozhodí ani přímý sjezd po černé sjezdovce a mají odvahu na další extrém, jsou zde obzvláště nebezpečné sporty. Říká vám něco freeride lyžování? Je to lyžování na klasických sjezdových lyžích v hlubokém sněhu mimo sjezdovky. Pak zde ovšem existuje ještě vyšší level tohoto odvětví lyžování a tím je heliskiing. Smyslem je sehnat si vrtulník, který vás dopraví na běžně nedostupná místa ve vysokých polohách, kde vyskočíte přímo z vrtulníku na lyžích nebo snowboardu do hlubokého sněhu, někde mezi horami, skalami a lesy. Jedná se o velmi nebezpečnou záležitost již při letu (naposledy u toho zemřel ředitel firmy PPF Petr Kellner, který zahynul právě při přepravě ve vrtulníku). Pokud se chcete držet civilizace, a přesto zažít naprosto sebevražednou extrémní adrenalinovou věc, tak ještě někdo vynalezl málo známou disciplínu.

Tato disciplína se nazývá „extreme cross-country skiing“ (viz foto níže), ptáte se, o co jde? Jak již název napovídá, používají se zde běžky a jistojistě můžeme tvrdit, že je to „krosový“ sport. Startujete na běžkách s hůlkami na stejném startu s vrátky jako při snowboardkrosu, vyjíždíte s dalšími 3 závodníky a čekají vás běžné klopené zatáčky, několikametrové skokánky, ostré zatáčky a cíl. Pokud si říkáte, že to není možné, tak je. V tomto případě platí, že jste vyhráli, pokud máte v cíli všechny čtyři končetiny nepoškozené a nemáte poškození páteře ani lebky, jelikož u této disciplíny je riziko pádu více než jisté.

Lední sporty jsou také velmi oblíbené. Mají tu výhodu, že se

dají provozovat ve městech, a to i v létě v krytých halách. Do této skupiny spadají jak „výkonnostní“ sporty, jako je rychlobruslení, tak i kolektivní sporty, jako je asi nejoblíbenější zimní sport hokej nebo curling. Určitě si také vzpomínáte na základku, kdy jste chodili se třídou bruslit a kluci hráli hokej s tenisákem. Tato varianta hokeje oficiálně existuje, jen se speciálním míčem. Jmenuje se to bandy, pochází z Anglie a dá se popsat jako kříženina hokejbalu a hokeje. Také tu jsou rychlostní nebezpečné sporty (skeleton, boby, saně). V nich se jezdí ve vysokých rychlostech v ledové dráze v různých zatáčkách a naklonech. Jak je obecně známo, tyto disciplíny většinou ovládá německý národ.

Pak tu mimo kategorie můžeme dát ještě dva další nebezpečné extrémní sporty. Tím prvním je freediving pod ledem. Pokud jste si

přeložili název, již víte že jde o „volné potápění“ pod ledem většinou bez ploutví, jen s plavkami a brýlemi. Voda mívá mezi 0 a 1 stupněm Celsia. K této činnosti je třeba odborného dohledu zdravotníků a potápěčů, pokud chcete přežít. Rekordmankou v tomto šíleném sportu je Finka Johanna Nordbladvá, která vytvořila rekord měsíc po rekordmanovi z Čech v roce

2021. Pod ledem uplavala za 2 minuty a 42 vteřin 103 metrů, to je délka dvou olympijských bazénů. Druhým extrémním sportem je tzv. chinese downhill závod, ten se jezdí na druhu kol jménem „fatbike“ neboli tlusté kolo. Jde o sjezd sjezdovek na kolech určených do sněhu písku a bahna. Závodníci startují hromadně a dosahují rychlostí až kolem 100 km/h.

A co vy? Zkoušeli jste nějaké extrémní, neobvyklé sporty? Jaké máte zkušenosti se zimními sporty? Můžete porovnat s přáteli a spolužáky a zjistíte, co vše je možné i nemožné.

Tomáš Machytka

ROZHOVOR S UČITELEM

Poznámka redakce:

Paní Kantorová se nerada fotí, tak jsme vyfotili alespoň její pracoviště.

Pro první vydání školního časopisu jsme vyzpovídali vyučující, na jejichž hodinách žáci nemusejí namáhat hlavy složitými výpočty a vzorci a kalkulačky mohou nechat klidně odpočívat ve školních taškách. Její hodiny se spíše dají označit za chvílku poezie uprostřed všedního školního dne. Nenechte se ovšem zmást, u tabule rozhodně žáky příliš nešetří! Své svěřence svědomitě připravuje na maturitní zkoušku, a tak je třeba, aby žáci z hodin pochytili co nejvíce. Mimo výuky působí na škole také jako výchovná poradkyně, která je vždy ochotná pomoci, dát potřebnou radu nebo pouze jen vyslechnout, protože i to někdy pomůže. Bavíme se tu o paní učitelce Mgr. Zdeňce Kantorové.

1. Co vše za předměty učíte? Jaká je vaše aprobace?

Teď český jazyk a literaturu, ale vystudovala jsem dějepis a učila jsem také občanskou nauku. K výuce dějepisu mám jisté výhrady. Potýkám se s nezájmem žáků o naši minulost, navíc se není možné ubránit zkreslování historie. Občanskou nauku mám raději, je prakticky zaměřena. Co se týče češtiny a literatury, tak mě baví rozbory textů. I po těch letech objevuji, co jsem předtím přešla bez povšimnutí. S tím mi leckdy pomohou i žáci.

2. Jak vypadalo vaše rozhodnutí stát se učitelkou?

Od dětství jsem si plánovala, že pokud mně to ve škole půjde, tak budu učitelkou.

3. Na jaké vysoké škole jste studovala?

Studovala jsem na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci.

4. Krom toho, že jste učitelka, jste také výchovná poradkyně. Co vše výchovné poradenství obnáší?

Mohla bych říct, že stresy? (smích) Ale na druhou stranu mě to vlastně taky obohacuje, protože se setkávám se zajímavými lidmi a člověk může zúročit nějaké vlastní životní zkušenosti. Takže to má mínusy i plusy.

5. Každý žák, kterého vyučujete, jistě ví, že ráda čtete. Máte nějaký oblíbený žánr či konkrétní oblíbenou knihu?

Já mám v poslední době oblíbenou autorku, to je Barbara Erskínová. Je to taková prázdninová četba, ale není to vyloženě červená knihovna. To je poslední můj objev. Mám přečtené všechny romány, které byly přeloženy do češtiny, a těším se, že v srpnu vyjde další kniha.

6. A kterou knihu jste četla naposledy?

Naposledy? To byla Propast od Kariky.

7. Řekla byste zkráceně děj?

Tak děj se odehrává na Slovensku ve Slavkovské dolině, což je takové tajemné místo z toho důvodu, že je tam jakási vyvýšenina, ze které záhadně skáčou lidé, což se potvrdilo i v historických záznamech. No a hlavní hrdina, jehož otec byl horolezec a zabil se, má poté sám problémy na jakoukoli horu vylézt, a tak se snaží strach překonat a zjistit, co že se to tam ve skutečnosti stalo. Ale víc nemohu prozrazovat.

8. Uvažujete o podání návrhu na přidání dalšího díla do maturitní četby?

Uvažuji o zmiňovaném slovenském autorovi. Pokud zaujme kniha žáky, ráda bych tam knihu přidala, ale v podstatě mám i další tipy, třeba Cilčinu cestu nebo Tři sestry od Heather Morrisové. Myslím si, že budou i jiná díla, která zaujmou mě nebo žáky.

9. U kterého díla jste naopak nešťastná, když si ho žák u maturitny vylosuje a nejraději byste ho vyřadila ze seznamu četby?

V podstatě nevím proč, ale nemám ráda Občanský průkaz. Kniha se mi z nějakého důvodu nelíbila, četla jsem ji s pocitem, že ji musím dočíst, a absolutně mě nezaujala.

10. Krom toho, že jste vášnivá čtenářka, jaké máte další koníčky, kterým se věnujete nebo jste se jim dříve věnovala?

Já to mám tak, že mě stále baví práce a do jisté míry je mým koníčkem. Takže i když bych po těch mnoha letech nemusela, stále si dělám nové přípravy, vymýšlím nové věci, nemám každý rok úplně vše stejné. Nově mi přibyla vnoučátka, dva kluci, takže teď ten čas dělím právě mezi práci a vnoučata.

11. Chtěla byste žákům předat nějaký vzkaz?

Tady mám v kabinetě jeden takový citát, na který se opakovaně dívám a vzhledem k mému věku a vzhledem k tomu, jaká je hektická doba, myslím si, že je potřeba si to občas připomenout: „*Uvolněte se, uvolněte se, pořádně si to užijte, protože tudy projíždíte jen jednou.*“

Děkujeme paní učitelce za rozhovor.

Nikola Junková

Kreslený vtíp

Báseň čísla

V naší pravidelné rubrice, ve které uveřejňujeme básně napsané našimi studenty a studentkami, tentokrát přinášíme báseň Martina Felcmana ze 2. C. Ten ve svém dílku vyznal lásku k řemeslu pekařskému, a to milým a srozumitelným způsobem. Tak ať žije pekařina!

Martin Felcman: Pekařina

Chceš-li se dobře míti,
pekařem musíš býti.

Co je všem lidem třeba?
Denně čerstvý dobrý chleba.

Droždí, mouku, vodičku,
vždyť to máš za chvíličku.

Veky, chleba, houstičky
pro všechny naše lidičky.

Don't worry about Valentine's Day

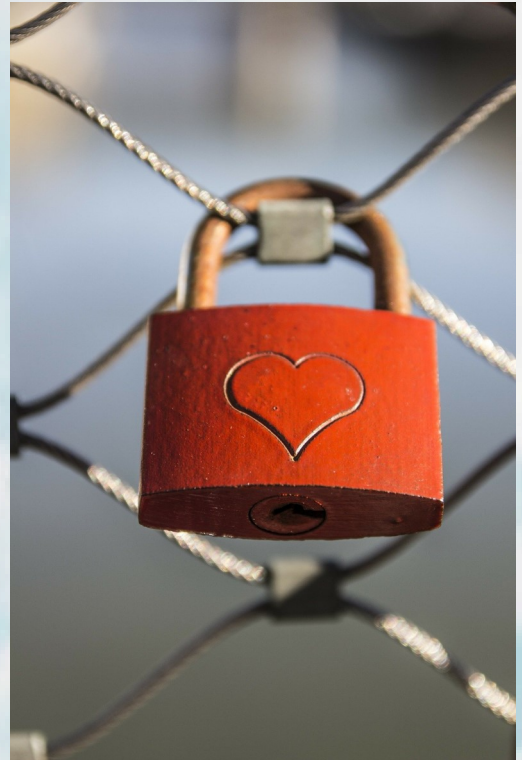
For some of you you Valentine's day is something you dread, maybe because you never even had a partner, it never worked out and some of you might think, that is the end of the world.

I have a lot of friends who feel like that, well three, but the point still stands. Some people just fall apart after failing or being betrayed in an intimate relationship. It is understandable, but you have to move on!

I don't mean this to be an insult, but many of you haven't grown up yet. Even the biggest failures and mistakes are part of the journey to happiness. You can also improve your chances of a better relationship by becoming a better partner or even just a better person in general. You wouldn't even believe how even the smallest improvement can make all the difference, so strive for bettering yourself at least a little each day. Also don't be deathly afraid of failing. Of course It's not something you will enjoy, but failing is the only way to learn and to improve.

Finally I want to say that this can apply to people of all ages not just high school students.

Some people may find happiness and the ideal partner in old age, of course you probably want that person now, but if you don't find the partner now, you might be successful this later in life, so don't worry about Valentine's day.

Anketa

„Jak na vás zatím působí rok 2022?“

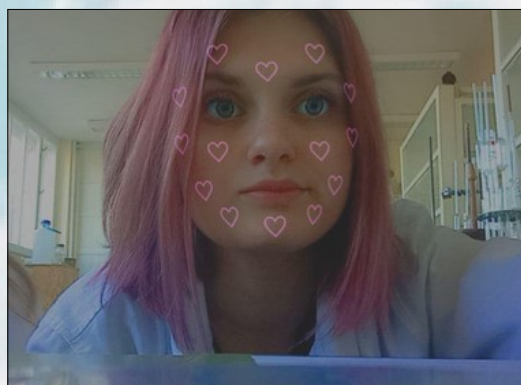
No, je to docela těžká otázka, protože v této době tento rok nevnímám moc přínosně. Jediná přínosná věc je, že jsem měl možnost se naučit oboru číšničiny. Protože jsem obor kuchař, tak to je určitě zajímavá zkušenost.

Ondra 1. A

Rok 2022 mi zatím skoro nic nového nepřinesl, ale je teprve únor, tak se to určitě změní a budu mile překvapena.

Natálie P1. B

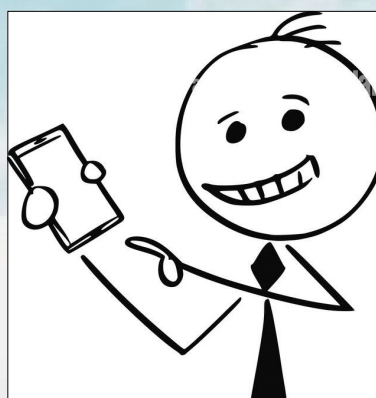
Nový rok pro mě zatím nebyl nijak přínosný, ale doufám, že se to zlepší.

Valerie P1. B

Tento rok začal trochu jinak než každý jiný, vše co se stalo, bylo trochu stresující, ale do budoucna mám dobrou vizi, takže se těším.

anonym

FOTOREPORTÁŽ

Na návštěvníky při dni otevřených dveří 13. ledna v hale školy čekali učitelé z učebních i maturitních oborů. S nimi tam čekali i žáci, kteří prováděli zájemce po škole.

Návštěvníci dne otevřených dveří mohli nahlédnout do laboratoře, kde se vyučuje fyzikální chemie.

Průvodci z řad žáků ukazovali návštěvníkům výukový bar, kde žáci z učebních oborů ukázali své dovednosti.

Svržený hrdina (román na pokračování) – 2.část

„Neříkal jsi nedaleko?“ ozval se duch vznášející se nad druhým z chlapců tak, aby měl obličej přímo naproti němu. „Ano, říkal, a trochu se odtáhni, jestli nechceš pusu.“ „Třeba by mně nevadila.“ To už mu ale v obličejí přistála ruka, která ho odmrštila o několik metrů dozadu. „Já jen, že už jdeme dlouho! Jsem z toho unavený.“ „Vždyť lítáš!“ „I to je únavný!“ „Vážně?!“ nadzvedl obočí a přidal do kroku. „Aaa, zpomal...“ Přidal na tempu, přičemž stále poletoval nad zemí. Šli vcelku opuštěným lesem, kde ani ptáci nezpívali. Byl slyšet jen šum větví a občasné zahoukání sovy, která se brzy ráno vracela z lovu. Také nechápal, proč jsou tak brzy na cestě, ale věděl, že Keir nikdy nebyl na pozdní vstávání. Až na úplněk, to spal jako zabitý téměř celý den. Byl obyčejný člověk, ale nesnášel světlo a společnost. Potuloval se v nebezpečných místech a kamarádil se s ním – duchem. Musí mu opravdu hrabat, nemluvě o tom, že mu i málokdy vidí do obličejí. On celý byl skrytý pod obrovským černým kabátem s kapucí sahající mu po nos, zelenou košilí, roztrhanými starými černými kalhotami a botami vysokými do půlky lýtek. „Mohl by sis ten kabát aspoň vyprat.“ Brunetovi zacukalo obočí a promnul si nos.

„Koupím ve městě sud pití, když sklapneš.“ „Pití a nový kabát.“ Keir se z ničeho nic zastavil a rozprostřela se kolem něj strašidelná aura. Poté se potočil na Aerona s očima, jež v tu chvíli připomínaly smrtící propast. „Promiň, promiň, promiň!“ Začal utíkat okamžitě pryč, přičemž se nově zrozený démon hnál za ním. „Pojď sem, průhledný blbečku!“ Kupodivu tak běželi celou cestu, dokud nedorazili před brány města. Proběhli jimi tak rychle, že strážé nestihly zareagovat.

Zmateně zamrkaly a otočily se za brány, avšak tam už nikoho nezahlédly. Brunet nechal ducha duchem a zabrzdil uprostřed náměstí připravující se na dnešní trhy. Přitáhl si více rukáv k prstům a pevně ho chytil, jako by ho chtěl někdo strhnout. Rozhlédl se a pohledem hledal radnici, kde ho čekali jako dobrodruha, co jim za peníze vyřeší všechny problémy. Nakonec se rozhodl vyrazit směrem k nejvyšší budově ve městě s tím, že to určitě bude ono – byl to kostel. Naštěstí naproti němu se nacházela ona radnice. Město působilo mrtvě, jelikož cestou nepotkal ani jednoho občana.

Naposledy, co viděl nějakou živou duši, bylo na oněch trzích. Ačkoliv bylo slunce vysoko na obloze, tak zde nebyly žádné děti či zvířata. Raději se tím nezabýval a nechal to být s tím, že to není jeho práce, a otočil se na radnici, kam mířil. Ta byla vyzdobená všelijakými rytinami. Před ní stály dvě sochy oslavující čtvrtou z hrdinů, která na sobě musela mít to nejodhalenější oblečení. Proč ji nevytesali rovnou nahou? Jí by to rozhodně nevadilo a ušetřili by si detaily oblečení, které nezakrývalo ani čtvrtinu těla. Vešel dovnitř, kde ho přivítala obrovská místnost natřená na bílo, což ho téměř oslepilo. „Co tu okouníte?“ ohradila se hned nepříjemně žena za pultem, která rovnala svitky. „Co asi. Sháníte dobrodruhy, nebo ne?“ „No, moc jich k nám už nechodí po tom, co se vrátili z dvaceti sotva dva.“

Ačkoliv se mu nelíbil původní tón té přemalované bludičky, rozhodl se k přepážce nakonec jít, jelikož odpočítával minuty do slepoty ze zářivých mramorových sloupů, mléčné zdi a podlahy tak lesklé, že se od ní ještě slunce odráželo. „Tak vyprávějte, ale zkuste to zkrátit.“ Žena zamlaskala a kromě papíru si i upravila drdol. „Chlapče, vy nemáte vychování!“ Nad tím mu zacukalo obočí, byl daleko starší než tahle ježibaba. Snad ona tu měla mít vychování! „No, ale abych začala.“

Před rokem se tu začalo vyprávět, že se ve vodě prý objevuje přízrak, samozřejmě jsme to brali na lehkou váhu, taková pitomost. Víte, jaké divy dělá víno a děti mají velkou představivost. Ovšem měsíc nato zmizela odevšud voda. Samozřejmě občané se poté, co nepřišli na příčinu, rozhodli brát vodu z jezera, ale přestali se vracet.

Oznámili jsme to okamžitě hradu, ale ten nám sem pozval dobrodruhy, kteří zmizeli stejně jako naši sousedé. Jediní dva, co se vrátili, proběhli tak rychle, že je nikdo nezastihl. Dostali jsme dovozem vodu a nějaké jídlo, jelikož vše uvadlo skrz to sucho. Jsme na tom už opravdu špatně. Drží se jen pole za městem, kterému prozatím stačí ne tak častý déšť.“ Chlapec si promnul unavené oči. „Na co máte kostel, když nejste věřící. Tak proč sem tedy nepošlou hrdiny nebo aspoň jednoho.“ Ježibába nabrala rudou barvu a stydlivě chrochtla „Ale prosím tě! Hrdinové mají důležitější věci na práci.“ „Důležitější než město uvadající bez vody?“ „Nepěstovali jsme toho zase tolik, hodně k nám jezdí obchodníci a trhy stále fungují!“ „Před chvílí jste říkala, že jste na tom rok špatně, babko!“ „JAKÁ BABKO! NEJSME NA TOM TAK ŠPATNĚ, ABY NÁM POMÁHAL NĚJAKÝ NEVYCHOVANEK JAKO TY!“ „Fajn! Třeba si tu bez té vody umřete. Hrdiny z hradu to stejně mrzet nebude!“ vyjel už nekontrolovatelně a v mžiku se za ním zabouchly dveře takovou silou, že se vyrvaly z pantu a spadly s ohromnou ranou na zem.

Dveře byly dvoukřídlové, ale naštěstí spadlo jen jedno křídlo. I tak se žena chytla za srdce a vystrašeně hleděla za chlapcem, takové párátka a zvládl tohle. Keir pokračoval v cestě nevšímaje si, že půlka dveří už úplně nestojí, jak má. Krev v něm jen vřela. Někdy by asi i ocenil spíš ten strach než tohle. Strhl jeden plakát po cestě a zmuchlal si ho do kapsy. Skončil opět uprostřed náměstí, které bylo poseto lidmi, i když se mu zdálo, že na trhy jich tam bylo docela málo. Porožhlédl se po stáncích, než narazil na jeden s alkoholem, co slíbil Aeronovi. „Ta cena je docela přemrštěná,“ poznamenal brunet na postaršího muže u stánku, který si ho konečně všiml. „Omlouvám se pane, ale jsou jedny z posledních a další vyrábět nemůžeme, protože -“ „Protože nemáte vodu?“ doplnil ho chlapec a povzdechl si. Hodil mu na pult měšec „Chci celý sud.“ Celý trh se na něj otočil a muž roztřeseně vzal pytlík plný zlaťáků do rukou. „Ale to je i za sud moc.“ „Nechceš je?“ Muž okamžitě zakroutil hlavou a instinktivně si váček přitiskl k prsům. „Tak neodmítej něco, co potřebuješ. Ale nebuď chamtivý, jinak si je vezmu zpět.“ Vzal sud na rameno a odcházel z trhu, přičemž ostatní obyvatelé ho pohledem přemlouvali, aby si koupil i jejich zboží. Nakonec se jich zbavil, když byl dostatečně daleko od jejich stánku, nejspíše se ze strachu z krádeže vrátili zpět. Chlapec zamlaskal a rozhlížel se po tom ztřeštěném duchovi, snad neutekl až do dalšího města nebo třeba k jezeru, tam by ho to stáhlo a byl by klid. I když on už mrtvý je, takže těžko říct, zda by to mělo účinek.

Brunet si promnul spánek a sám nad sebou zamlaskal, když přemýšlel nad tím, že by zašel k jezeru, jak tam vejde, tak už to bude muset vyřešit vzhledem k tomu, že to nejspíš útočí. Agresivně se podrbal ve vlasech na temeni a prohrábnul je až dopředu, čímž je rozcuchal a pár jich vykouklo zpod kapuce, která se vyhrnula tak, že šlo zahlédnout jeho tajemné oči. „Keire!“ Otočil se za hlasem. „Konečně, kde jsi?“ Všiml si v jeho náručí mladé dívky z dítětem. „Říkal jsem ti, ať nic nebereš, ostatní tě nevidí!“ Zpanikařil na chvíli, než si všiml klepajících se průsvitných rukou kolem ženy.

„Omlouvám se Keire, já nevěděl, co dělat. Ona, ona nedýchá,“ pohlédl na něj se slzami v očích. Brunet na to zhrozen pohleděl a zkusil dívce nahmatat tep, který ale nenašel. Svě srdce cítil až v krku a slyšel jen jeho živý tep, který přerušilo zavzlykání dítěte v náručí mrtvé ženy. Chlapci na sebe pohlédli a brunet si ženu od ducha vzal. „Najdi doktora, budeš rychlejší.“ Duch beze slova zmizel. Druhý z chlapců dal mrtvé ženě ruku na čelo. Byla jako led. Ani barva kůže nebyla růžová, jak by správně měla být. Chlapec poraženě sklonil hlavu a šel za Aeronem, který se vrátil s tím, že našel to, co hledal.

„Bohužel zemřela na selhání orgánů. Měla s tím asi co dělat dehydratace a podvyživení,“ vydechl doktor a otřel si orosené čelo „Dítě je v pořádku, dal jsem mu mléko, ale bude někoho potřebovat.“ „Bude to snad problém? Tohle není má starost.“ „Pochybuji, že si někdo v téhle době vezme navíc dítě. Ani já ho tu nebudu schopen mít dlouho.“ Keir stiskl silně čelist. „To snad není možný.“ Vyšel rychle ven, až se kolem doktora prohnal prudký vítr.

„Kam jdeme?“ ozval se vedle vznášející se chlapec, který byl zmatený všemi událostmi. „K jezeru.“

Pokračování příště.

Píše: Morgana

Ilustrace: Ariel

VÝZVA

**HLEDÁME DALŠÍ PŘISPÍVAJÍCÍ! KDO BY SE
CHTĚL K NÁM PŘIDAT, NECHŤ NAPÍŠE NA
E-MAIL!**

CASOPIS@SPSPAS.CZ

**PÍŠEŠ? MALUJEŠ, KRESLÍŠ, FOTÍŠ, TVOŘÍŠ KO-
MIKSY? NEVÁHEJ A PŘIDEJ SE K NÁM! NAPSAL
(A) JSI NĚCO ZAJÍMAVÉHO, NAKRESLIL(A) JSI
OBRÁZEK A CHCEŠ SE O NĚJ PODĚLIT S OSTAT-
NÍMI? RÁDI TO ZVEŘEJNÍME. STAČÍ SE NÁM
OZVAT.**

1. ročník, 1. číslo; vyšlo 25. 2. 2022

Redakční kruh:

Nikola Junková - šéfredaktorka

Johana Novotková - šéfredaktorka

Ladislav Janásek - grafik

Marika Hlínová - fotoreportérka

Tomáš Machytka - redaktor

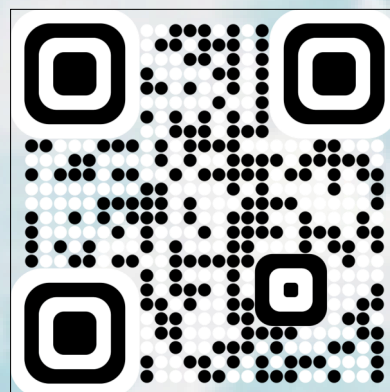
Václav Chripta - vedoucí anglické
rubriky

Ondřej Hála - ilustrátor

Sabina Škopová - anketářka

Dennis Cink - grafik

Jaroslav Praisler - editor

QR KÓD S ODKAZEM NA
NÁŠ ŠKOLNÍ PORTÁL